

บทที่ 6

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

ในการศึกษาการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากท่องเที่ยวและการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร โดยการประเมินความเต็มใจที่จะจ่ายผ่านวิธีการประเมินมูลค่าสิ่งแวดลอมด้วยวิธีสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินค่า หรือวิธี CVM ที่มีลักษณะคำถามแบบเปิด (Open – Ended) และใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการยกกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) ในการหาปัจจัยหรือตัวแปรต่างๆที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย ใช้ตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ซึ่งในการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟนั้น มีการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย 2 สถานการณ์ ดังนี้ สถานการณ์ที่ 1 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₁) สถานการณ์ที่ 2 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₂) สถานการณ์ที่ 3 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₃) ตลอดจนประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ในแต่ละสถานการณ์

6.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

1. ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 เป็นผู้มีอายุอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมา เป็นผู้มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 มีสถานภาพเป็นโสด จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.25 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 – 4 คน

มีจำนวนมากถึง 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 เป็นผู้ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดพิจิตร มีจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทำให้ทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟแห่งนี้เป็นประจำ 2 – 5 ครั้ง มีจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 เดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้กับครอบครัวและญาติ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 มีจุดประสงค์เพื่อมาท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวนมากถึง 358 คน คิดเป็นร้อยละ 89.50 มีจำนวนวันในการเดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ 1 วัน (ไป – กลับภายใน 1 วัน) มีจำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 89.25 เลือกที่จะมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นสถานที่หลัก จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 88.25 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวเข้าร่วมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ เพื่อชมธรรมชาติ มีจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 36.47 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเหตุผลที่มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเพื่อท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 30.33 รู้จักและรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟจากการแนะนำของเพื่อนหรือคนรู้จัก จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นระดับปานกลางในเรื่องสาเหตุต่างๆที่ทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเกิดความเสื่อมโทรม นักท่องเที่ยวมีความแน่ใจว่าจะกลับมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในอนาคตอย่างแน่นอน จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 ต้องการแนะนำพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟให้กับผู้อื่นได้มาท่องเที่ยว จำนวน 282 คน เป็นร้อยละ 70.50 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจปานกลางต่อการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความตระหนักและการให้ความสำคัญอย่างมากต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75

6.1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเต็มใจที่จะจ่าย และปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธียก

กำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) โดยการหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในทั้ง 2 สถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น ได้ผลการศึกษาดังนี้

สถานการณ์ที่ 1 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₁) จากการศึกษาพบว่ามีนักท่องเที่ยวจำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 ที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เท่ากับ 188.50 บาทต่อคนต่อปี และมีนักท่องเที่ยวอีกจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายลดน้อยลง (ความสัมพันธ์เชิงลบ) คือ สถานภาพสมรส และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน และในการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟนี้ มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 7,150,370.50 บาทต่อปี

สถานการณ์ที่ 2 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₂) จากการศึกษาพบว่ามีนักท่องเที่ยวจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เท่ากับ 183.67 บาทต่อคนต่อปี และมีนักท่องเที่ยวอีกจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี มีจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายลดน้อยลง มีความสัมพันธ์เชิงลบ) คือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา และรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน และในการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ เท่ากับ 6,967,154.11 บาทต่อปี

โดยจากภาพรวมแล้วนักท่องเที่ยวที่เต็มใจที่จะจ่ายทั้งหมดจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้ให้เป็นมรดกแก่คนรุ่นหลัง มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 ส่วนนักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายในภาพรวม มีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 ส่วนใหญ่ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายมีสาเหตุมาจากการที่มีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะจ่าย มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 และนักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่าย

ส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์แทนการสนับสนุนด้านการเงิน มีจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เข้ามารับผิดชอบดูแลบริหารงานในส่วนของเงินสนับสนุน โครงการของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มีจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25

6.1.3 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

1. ข้อมูลทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 เป็นผู้ที่มียุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 มีสถานภาพเป็นโสด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 - 5 คน มีจำนวนมากถึง 72 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นผู้ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 - 20,000 บาทต่อเดือน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นๆในภาคเหนือ มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทำให้ทราบข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยรู้จักพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟมาก่อน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 โดยนักท่องเที่ยวที่รู้จักนั้น ได้ทราบมาแหล่งข้อมูลทางสื่อประชาสัมพันธ์ (วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต) มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 และสาเหตุที่นักท่องเที่ยวไม่เคยมาอันดับแรกคือ ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจหรือดึงดูดใจที่นำไปท่องเที่ยว มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.90 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะทำเมื่อได้ไปเที่ยวอันดับแรกคือ ชมธรรมชาติ มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 การตัดสินใจเที่ยวในอนาคตของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกที่จะไปแน่นอน มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 65.90 คน และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความตระหนักและการให้ความสำคัญอย่างมากต่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00

6.1.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินของนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเต็มใจที่จะจ่าย และปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธียกกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) โดยการหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายดังกล่าวข้างต้น ได้ผลการศึกษาดังนี้

สถานการณ์ที่ 3 ประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ (WTP₃) จากการศึกษาพบว่ามีนักท่องเที่ยวจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 ที่มีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ เท่ากับ 153.11 บาทต่อคนต่อปี และมีนักท่องเที่ยวอีกจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ในช่วง 1 – 200 บาทต่อปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายลดน้อยลง (ความสัมพันธ์เชิงลบ) คือ อายุ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนและการตระหนักในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ และในการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟนี้ มีมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์เท่ากับ 5,807,921.6 บาทต่อปี

โดยจากภาพรวมแล้วนักท่องเที่ยวที่เต็มใจที่จะจ่ายทั้งหมดจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64.00 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เต็มใจที่จะจ่ายเพื่อให้มีแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในระยะยาว มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ส่วนนักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายในภาพรวม มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ส่วนใหญ่ที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายมีสาเหตุมาจากการที่มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอที่จะจ่าย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.80 และนักท่องเที่ยวที่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์แทนการสนับสนุนด้านการเงิน มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 77.80 และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เข้ามารับผิดชอบดูแลบริหารงานในส่วนของเงินสนับสนุน โครงการของนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟมีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00

6.1.5 การวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

เป็นการวิเคราะห์การดำเนินงานในระยะเวลา 20 ปี โดยกำหนดการเริ่มดำเนินโครงการปี 2554 และสิ้นสุดโครงการปี พ.ศ. 2573 กำหนดอัตราส่วนลดที่ร้อยละ 7 โดยได้ทำการวิเคราะห์ถึงต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการ ว่าเป็นโครงการที่สามารถประกอบกิจการได้ ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุนในปัจจุบันหรือไม่ ทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานในภาพรวม โดยนำการประมาณการต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

6.1.5.1 ต้นทุนโครงการประกอบด้วยต้นทุนที่เกิดขึ้นเมื่อเริ่มโครงการครั้งแรก เป็นต้นทุนที่ลงทุนครั้งแรกครั้งเดียว หรือเรียกว่าต้นทุนคงที่ มีมูลค่า 4,150,000 บาท และต้นทุนค่าดำเนินงานทั้งหมดของโครงการตลอดอายุโครงการ 20 ปี มีมูลค่า 55,435,993 บาท

6.1.5.2 ผลตอบแทนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ตลอดอายุโครงการ 20 ปี มีมูลค่า 115,491,583 บาท

สำหรับตัวเลขทั้งหมดของต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ที่เกิดขึ้น สามารถนำมาวิเคราะห์ทางการเงิน โดยกำหนดอัตราส่วนลดร้อยละ 7 สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ระยะเวลาคืนทุนของโครงการ เท่ากับ 2 ปี

หมายความว่า ระยะเวลาที่ใช้เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนสุทธิเท่ากับศูนย์ หรือระยะเวลาที่โครงการนี้ได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาคุ้มกับเงินที่ลงทุนไป นั่นคือ 1 ปี 5 เดือน หรือประมาณ 2 ปี ซึ่งถือได้ว่าเป็นโครงการที่มีระยะเวลาคืนทุนที่อยู่ในเกณฑ์ดี

2. มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนสุทธิของโครงการ (NPV) มีค่าเท่ากับ

25,191,826

หมายความว่า รายได้หรือผลประโยชน์สุทธิในอนาคตหลังจากที่จ่ายคืนค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่เกิดขึ้นแล้ว เมื่อนำมาคำนวณอัตราคิดลดตามที่กำหนดไว้แล้วนั้น มูลค่าของผลตอบแทนสุทธิ มีค่าเป็นบวก แสดงว่าโครงการนี้แสดงให้เห็นว่าโครงการนี้ให้ผลตอบแทนที่

3. อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) เท่ากับ 10.9%

หมายความว่า ในขณะที่อัตราคิดลดที่ใช้ในโครงการเท่ากับร้อยละ 7 นั้น แต่ถ้าหากเราทำการวิเคราะห์ถึงอัตราผลตอบแทนภายในโครงการแล้ว มีค่าเท่ากับ 10.9% ซึ่งมีค่ามากกว่าอัตราคิดลดที่เราใช้ในโครงการ แสดงให้เห็นว่าโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร เป็นโครงการที่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุน

4. อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C ratio) เท่ากับ 1.81

หมายความว่า ผลตอบแทนที่ได้รับจากโครงการเมื่อคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันมีค่ามากกว่าค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโครงการที่คิดเป็นมูลค่าปัจจุบัน 1.81 เท่า แสดงว่าโครงการนี้มีผลประโยชน์คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโครงการ

6.1.6 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร

โดยในการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนในโครงการฯนี้ โครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร การดำเนินงานกิจการมีต้นทุนในการผลิตและต้นทุนการดำเนินงาน แบ่งเป็นต้นทุนคงที่รวม 51,500.01 บาทต่อเดือน และต้นทุนผันแปรรวม 64.33 บาทต่อพนักงานที่ 1 คน

ต้นทุนคงที่ ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างคำนวณในอัตราร้อยละ 10 ต่อปี เป็นเวลา 20 ปี ค่าเขียนแบบ ค่าจ้างแรงงาน ค่าเงินเดือนพนักงาน

ต้นทุนผันแปร ประกอบด้วย ค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวมต้นทุนผันแปรรวมทั้งสิ้น 64.33 บาทต่อคน

เมื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุนแล้ว ผลที่ได้คือนักท่องเที่ยว 1,443.79 คนต่อเดือนหรือ 48 คนต่อวันทำงาน หมายความว่า โครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวจ่ายค่าธรรมเนียมผ่านประตูสูงสุด 100 คนต่อวัน จะมีกำไรตั้งแต่มีนักท่องเที่ยวจ่ายค่าธรรมเนียม ตั้งแต่คนที่ 49 คนขึ้นไป คนละ 35.67 บาทต่อคน (100 – 64.33) และถ้าหากมีนักท่องเที่ยวจ่ายเงินค่าธรรมเนียมผ่านประตูที่ 100 คนต่อวันแล้ว โครงการฯจะมีกำไร 1,854.84 บาทต่อวัน หรือ 55,645.2 บาทต่อเดือน

6.2 ข้อจำกัดของการศึกษา

1. ข้อจำกัดในส่วนของช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล เนื่องจากผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวยังมีไม่มากนัก อาจทำให้ความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่าช่วงเดือนที่เป็นเทศกาลท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวกันเป็นจำนวนมาก

2. ข้อจำกัดของการประเมินมูลค่า ด้วยวิธี CVM การประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในครั้งนี้ ได้นำวิธี CVM มาใช้ในการประเมินมูลค่า ซึ่งต้องอาศัยสถานการณ์สมมติให้กลุ่มตัวอย่างทำความเข้าใจก่อนที่จะสอบถามถึงความเต็มใจที่จะจ่าย ดังนั้น สถานการณ์สมมติที่ทำการตั้งขึ้นมาจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อความเต็มใจที่จะจ่ายที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือ การตั้งสถานการณ์สมมติที่แตกต่างกัน จะทำให้ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายแตกต่างกันด้วย

3. ข้อจำกัดในส่วนของแบบสอบถาม เนื่องจากในแบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างนั้นประกอบด้วยสถานการณ์สมมติหลายเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการถามถึงความเต็มใจที่จะจ่ายในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์จากการท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จึงให้การเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างใช้เวลานานเนื่องจากต้องมีการทำความเข้าใจกับสถานการณ์อย่างรอบคอบเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เข้าใจในแต่ละสถานการณ์อย่างแท้จริงและถูกต้อง ถ้าผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ได้เข้าใจในสถานการณ์สมมติในแบบสอบถามอย่างแท้จริง อาจทำให้ข้อมูลที่ได้มีความเอนเอียงได้

4. มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่คำนวณได้นั้น เป็นค่าที่ประมาณได้จากตัวแปรต่างๆในปีที่ทำการศึกษาดังนั้นหากในอนาคตตัวแปรเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไป มูลค่าที่ได้ก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย เช่น ราคารถยนต์ต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษา เป็นต้น นั่นคือ ถ้าระบบเศรษฐกิจหรือระดับการศึกษาของประชากรเฉลี่ยของประเทศเปลี่ยนแปลงไป ก็จะมีผลทำให้ความเต็มใจที่จะจ่ายเปลี่ยนแปลงไปด้วย

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเงินของนักท่องเที่ยวเพื่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่ได้มาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย รวมทั้งข้อสังเกตที่ได้จากการเข้าไปสำรวจใน

พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ ทำให้เกิดข้อเสนอแนะบางประการจากผู้ศึกษา ซึ่งอาจก่อให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ดังนั้นจึงได้ทำการสรุปข้อเสนอแนะต่างๆไว้ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเต็มใจที่จะจ่าย และปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธียกกำลังน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) จากทั้ง 3 สถานการณ์จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจะมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะจ่ายในทิศทางลบ หมายความว่า ถ้านักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากขึ้น นักท่องเที่ยวจะมีความเต็มใจที่จะจ่ายน้อยลง ซึ่งอาจจะสวนทางกับทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่าถ้ารายได้เพิ่มขึ้นบุคคลจะเต็มใจจะจ่ายมากขึ้น จากทางที่ผู้ศึกษาได้ทำการสอบถามจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่านักท่องเที่ยวเห็นว่าการอนุรักษ์ คูแลร์รักษาและฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก อีกทั้งยังมีการปรับปรุงและพัฒนาหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ และในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ชุ่มน้ำ นักท่องเที่ยวเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเท่าที่ควร จากสาเหตุข้างต้นจึงสามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายทางด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจที่จะจ่ายในทิศทางลบได้

2. จากการเก็บแบบสอบถามและที่ได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าทางพื้นที่จังหวัดพิจิตรควรปรับปรุงในเรื่องของระบบคมนาคมขนส่งให้ดีกว่านี้ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่ต้องการมาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟแล้วไม่มีรถส่วนตัว โดยในปัจจุบันการเดินทางเข้ามาในพื้นที่มีทางเลือกที่น้อยมาก ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าถ้ามีการปรับปรุงในระบบคมนาคมให้ดีขึ้นแล้วจะสามารถมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟเพิ่มมากขึ้น

3. จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ มาด้วยจุดประสงค์หลักคือต้องการมาท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อชมธรรมชาติ และสิ่งที่ดึงดูดใจให้มาท่องเที่ยวคือ ทัศนียภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟที่สวยงาม ความสวยงามตามธรรมชาติ ดังนั้นพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟควรจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมแก่การมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวอย่างดี นักท่องเที่ยวสามารถมาเที่ยวได้ทุกโอกาสและตลอดปี อีกทั้งยังควรมีสถานที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้พร้อมด้วย เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ เก้าอี้ ที่จอดรถ เป็นต้น เพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังสถานที่แห่งนี้

6.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการประเมินมูลค่าด้วยวิธี CVM ต้องคำนึงถึงสถานการณ์สมมติที่ใช้ในแบบสอบถาม และการสร้างสถานการณ์สมมติให้สอดคล้องในมูลค่าที่ต้องการ สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายที่สุด มีใจความกระชับ และชัดเจน เพื่อให้ได้ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายใกล้เคียงกับความเป็นจริง และเบี่ยงเบนน้อยที่สุด
2. การศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายในครั้งนี้อาจมีปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายปัจจัยที่ผู้ศึกษาไม่ได้รวมไว้ในแบบจำลอง ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพสำหรับหาปัจจัยที่ต้องการศึกษาเพื่อนำไปสู่การศึกษาในเชิงปริมาณต่อไปได้
3. จากการที่มูลค่าเศรษฐศาสตร์ที่ประเมินได้ เป็นมูลค่าปัจจุบัน (คือมูลค่า ณ ปี 2554) ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาถึงมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟอีกครั้งในอนาคตว่ามูลค่าดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
4. มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะในส่วนของจังหวัดพิจิตรเท่านั้น หากในอนาคตได้มีการนำไปปฏิบัติในเชิงนโยบาย ควรมีการศึกษาในระดับภาค และระดับประเทศเพิ่มขึ้น เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงนโยบายสาธารณะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มากยิ่งขึ้น
5. ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ CVM ที่มีลักษณะเป็นคำถามเปิด (Open – Ended) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงความเต็มใจที่จะจ่ายต่อการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่ต้องการศึกษา ซึ่งการตั้งคำถามลักษณะนี้ผู้ถูกสัมภาษณ์ค่อนข้างจะตอบยาก ดังนั้นจึงมีโอกาที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ตอบค่อนข้างมาก หรืออาจตอบค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่าหรือน้อยกว่าความเป็นจริง ซึ่งในอนาคตอาจมีการศึกษาโดยใช้ CVM ในลักษณะอื่นๆต่อไป เพื่อให้เกิดความหลากหลายและได้ข้อมูลตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

6.5 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. จากผลการศึกษาในส่วนของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ พบว่ามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ 188.50 บาทต่อคนต่อปี และ 183.67 บาทต่อคนต่อปี ตามลำดับ ดังนั้น หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีนโยบายที่จะเงินสนับสนุนโครงการในการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟก็ไม่ควรที่จะมีราคาเกินราคาดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่นั้นเอง
2. มูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ในการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในครั้งนี สามารถนำไปใช้อ้างอิงเพื่อกำหนดนโยบายจัดสรรงบประมาณในการพิจารณาประโยชน์จากการใช้และการ

อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟแห่งนี้ หรือนำไปประยุกต์เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่อไป

3. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ในการจัดตั้งกองทุนที่จะเข้ามาบริหารงานในส่วนของการพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ โดยงบประมาณการจัดตั้งกองทุนมาจากมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและเกิดประสิทธิภาพในระยะยาวต่อไป

6.6 ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ

1. พื้นที่ชุ่มน้ำไม่มีขอบเขตทางกฎหมาย เนื่องจากต้องใช้กฎหมายอื่น ๆ มากำกับดูแล ทำให้ขอบเขตของพื้นที่ชุ่มน้ำไม่ปรากฏชัด ขาดหลักฐาน แนวเขต หลักเขต จึงเกิดการบุกรุกเข้าใช้ประโยชน์ของประชาชน ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ได้โดยง่าย

2. จะต้องเร่งการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ หน้าที่ของพื้นที่ชุ่มน้ำในมิติต่างๆ เพื่อให้ประชาชน ชุมชน หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และอื่นๆ ให้เกิดการบูรณาการเข้าใช้ประโยชน์ของประชาชน ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ได้โดยง่าย

3. สภาพความสมบูรณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งโดยจากสาเหตุจากธรรมชาติ และสาเหตุจากการกระทำของมนุษย์ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการสำรวจสถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในทุกระดับให้เป็นหลักฐานชัดเจน ให้มีฐานข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย และจะต้องให้เป็นข้อมูลต่อประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองท้องถิ่น หน่วยงานต่างๆ ให้ได้รับทราบและใช้เป็นแนวทางในการดูแลรักษาพื้นที่ชุ่มน้ำให้มีประสิทธิภาพต่อไป

6.7 ความคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

1. ควรมีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำ จุดชมวิว ที่จอดรถ แต่ต้องมีการสร้างให้กลมกลืนกับธรรมชาติ และไม่ทำลายความงามตามธรรมชาติ ควรมีการพัฒนาควบคู่ไปพร้อมกันกับการดูแลสภาพความเป็นธรรมชาติ

2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนสำหรับนักท่องเที่ยวหรือประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น

3. ควรมีการจัดเจ้าหน้าที่แนะนำการท่องเที่ยว หรือแนะนำสาระความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้ที่เข้าไปเที่ยว และอาจมีเอกสารประกอบ รายละเอียดเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพภายในพื้นที่ เป็นต้น

4. ควรมีการพัฒนาทางด้านสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง หน่วยงานทุกฝ่ายควรให้ความร่วมมือในการช่วยกันพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่ความยั่งยืน เพื่อประโยชน์แก่คนรุ่นหลังและรักษาความหลากหลายชีวภาพให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

6.8 ข้อเสนอแนะในเรื่องต้นทุนและผลตอบแทน

1. อัตราส่วนคิดลดที่ใช้ในครั้งนี เกิดจากอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 7% เป็นอัตราส่วนลดหรืออัตราดอกเบี้ยอ้างอิงในการวิเคราะห์โครงการนี้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วอัตราดอกเบี้ยอาจจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ตามภาวะเศรษฐกิจทั่วไป ดังนั้นผู้ที่สนใจศึกษาเพิ่มเติมก็สามารถประเมินผลความเป็นไปได้ในอัตราส่วนลดที่ต้องการศึกษาในขณะนั้น

2. รายรับที่ได้ประมาณการนั้น เป็นการประมาณการจากผู้ทำการศึกษา ซึ่งหากเป็นโครงการอื่นที่แตกต่างกันออกไป หรือหากเป็นการศึกษาในครั้งต่อไปนั้นก็อาจจะทำให้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้

3. ในส่วนของการประเมินความเป็นไปได้ในการลงทุนของโครงการในการลงทุนดูแลรักษา พื้นที่ชุ่มน้ำบึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร เมื่อทางโครงการได้คำนวณหาค่า NPV, IRR, B/C ratio, Payback Period และจุดคุ้มทุนแล้ว ทางผู้ศึกษาเห็นว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการหน่วยงานของรัฐที่สามารถจะนำมูลค่าต่างๆที่ได้มาพิจารณาและนำมาใช้ในการลงทุนหรือใช้ประกอบกับการลงทุนในสิ่งที่เกี่ยวข้องในอนาคตได้ เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการดูแลรักษา พื้นที่ชุ่มน้ำในระยะยาวให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป